

Cerkev ima vel. ^orenovirani 1856 in dva str. oltarja renovirana l. 1858 in to sv. Janeza Nep. in sv. Antona Eremit. Prižnica je iz l. 1841.

Iz l. 1807 je dvoje zvonov iz livarne Steinmetz Celje.

L. 1545 (str. 19) vizit. poročilo omenja c. kot podružnico ž.c.v. Braslovčah

Vizit. poročilo iz l. 1631 pravi: "Eccl. s. Joannis Bapt in Letusch. Duo hab
altaria, 1. s. JOannis B, 2.s. Catharinae.....(str.33)

Vizit. poročilo iz l. 1669. Altare s. Catharinae metabatur propter plurilita-
tem altarium huic Sanctae in Tarcchia dicatorum ex mandato in titulum s.
Luciae in cuius honore novum altare est erectum. Chorus habet fornicem mu-
ratum, navis laqueare integrum pictum. Habet coementerium obmuratum et atrii

Ign. Orožen: Das Dekanat Frasslau, l. 1880, str. 33-34.

(Letushh), Filiala, posvečena sv. Janezu Krstniku. Fara Braslovče
Orientacija pravilna. Cerkev leži na griču nad vasjo. N. V. 342m.

Literatura in viri: Farna kronika ; Ign. Orožen: Bistum und Diözese Lavant
IV. Dekanat Frasslau, Maribor 1880.

Cerkev sestavlja: ladja, ožji in nižji prezbiterij, 2 plitvi kapeli,
zvonik in zakristija, ki sta na jugu prezbiterija. Gradnja je kamenita,
ometana; strehe sedlasta, pultaste, opečne; zvonikova laternasta, pločevi
nasta.

Zunanjščina: Je brez posebnosti, razen zvonika, ki ima preštrelen talni
zidec, paličasti friz ter renesančno oblikovane zvonove line.

Notranjščina: Tlak je šamoten. Pevski empora počiva na 2 toskanskih stebrih

Ladjo pokriva banja s 3 pari sosvodnic, prezbiterij s posnetimi ogli pa kupola s 4 križno postavljenimi sosvodnicami. Slavolok se polkrožno zaključuje. Stene poživljajojo pilasterska arhitektura.

Oprava: Glavni oltar je iz sredine 18. stol., a je bil l. 1856. močno predelan. Verjetno je iz tega leta tudi njegov tabernakelj. Menza je trebušasta, nastavek prehaja neposredno v atiko, ki jo zaključuje volutasto usločena greda. Srednja skupina predstavlja Krst v Jordanu., ob straneh so kipi 4 evangelistov. Oltarna slika, ki je sicer zakriva plastično skupino, je konkavno-konveksno zaključena ter predstavlja Krst je v Jordanu. Liko odlikuje močan kolorit in krepke figure, kar je značilno za štajersko slikarsko šolo 1. pol. 18. stol.

Stranska oltarja, posvečena sv. Antonu in Lurški MB sta pendantna in sta bila l. 1858. nanovo pouzlačena. Sta kvalitetna izdelka 1. pol. 19. stol.

Prižnica je iz l. 1841., orglje iz l. 1850 (nabavljene l. 1882. iz Dobrne), Križev pot je delo J. Schaara iz Graza iz l. 1844. Kvaliteta mala.

Oprema: pod pevsko emporo visi triptihon, olje les, ki predstavlja na treh poljih tri svetnice: Uršulo - Katarino - Barbaro. Stranski figuri sta naslikani v polkrožni niši, srednja pa v nakazani pokrajini, katero krase posamezne cvetlice in drevesne veje. Horizont je zelo nizek, nebo kodrajo oblaki. V figurah še živi gotsko razpoloženje, čeprav se v njih že kaže renesančna ponderoznost. Čas nastanka triptihona je konec 16. stol. Slikarija je potrebna restavracije.

Na pevski empori visi slika o. pl., predstavljača "Ples Salome" in "Oglavljanje Janeza Krstnika". Je preprosto, a zanimivo delo. Čas nastanka je 1. pol. 17. stol. Ohranjenost je srednja, vendar je potrebna restavracije.

Zvonik: V njem visijo 3 bronašti zvonovi iz let 1946 in 1948. Prejšna dva sta bila Steinmetzova iz Celja iz l. 1807.

Podstrešje: "boki v prezbiteriju in polovici ladje Šokameniti, v drugi polovici ladje opečni, enako tudi cerkvena fasada.

Resume: Cerkev se prvič omenja l. 1545. Leta 1631. je imela 2 oltarja posvečena Janezu Krstniku in Katarini. Žeta 1669. je imela obokan prezbiterij ter ravno krito ladjo, katere strop je bil ponovno poslikan. Tegaleta so odstranili oltar sv. Katarine ter ga nadomestili z novim oltarjem sv. Lucije. Cerkev je imela obzidano pokopališče in atrij.

Cerkev je iz l. pol. 16. stol., na kar kažejo zvonik, prezbiterij ter polovica ladje. Ta cerkev je imela obokan prezbiterij ter ravno krito ladjo. V 18. stol., in to njegovi prvi polovici, so preobokali prezbiterij ter nanovo obokali ladjo. V l. pol. 19. stol. so ladjo podaljšali proti zapadu, ter verjetno takrat tudi povišali zvonik.

Konservatorske opombe: Cerkev je v redu vzdrževana.

Dodatek: Ime Letuš izvira iz besede Leithaus- Litovž - krčma, ker je Gornjegrajski samostan imel tukaj nekoč svoj brod čez Savinjo ter krčmo.

Cerkev se omenja že l. 1482.

Slika glavnega oltarja je delo Antona Cebuja iz l. 1763.

J. Curk: Celjska topografija, rkp. str. 23, 25, zapiski 1957.